

Forsikringsvirksomhed. Jeg mener imidlertid, at man finder altid Folk; det vil ikke være umuligt at finde Folk, der kunne bruges til dette Hverv, og saa forekommer det mig, at en saadan Ordning vil give en ikke ringe Betryggelse. — Altsaa det System, som Ministeren anbefaler og har lagt til Grund for sit Forslag, indeholder saa meget godt, at jeg mener, at det bør foretrækkes, og jeg tror særlig, det er nødvendigt, ikke over for de mange store danske Selskaber, der ere opstaaede i de senere Aar, men over for de mange smaa; thi det er egentlig blevet saaledes i den senere Tid, at man har sagt, at et Forsikringselskab er noget, enhver kan lave, og Folk have endogsaa lavet Selskaber, uden at have en Matematiker i Bestyrelsen. Der eksisterer her i Landet Selskaber, der ikke have haft Brug for matematisk Kundskab eller Beregnerdygtighed. Adskillige af disse Selskaber skaffe sig ikke ringe Udbredelse uden at frembyde tilstrækkelig Sikkerhed. Efter at „dansk Folkeforsikring“ var opstaaet, som bliver fortræffelig ledet og har skaffet sig stor Tilgang, er der opstaaet mange Konkurrenter, som ville gøre det samme. Der maa derfor her være et stort Felt at arbejde paa, men der maa sørges for, at man ikke skiller en Del af Befolkningen af med deres Penge, uden at de faa Sikkerhed for at faa, hvad Forsikringsdokumentet hjemler.

Betingelserne for, at danske Selskaber kunne opstaa, danne altsaa den ene Hoveddel af Loven. En anden Hoveddel angaar de udenlandske Selskaber, som i stort Antal virke her i Landet. Forholdet er det, at man begyndte i sin Tid med at kalde paa en Lovgivning paa dette Omraade af Hensyn til de udenlandske Selskaber. Man forlangte, at netop over for dem skulde der træffes Lovbestemmelser, som i forskellige Henseende skulde sikre, hjælpe og gøre Nytte. Nu siger jeg ikke, at dette Lovforslag ikke har taget dem med, og heller ikke, at det ikke har foreslaaet noget nyttigt med Hensyn til dem, men jeg vil dog sige, at det egentlig er ret ejendommeligt, at man vil forlange, at danske Selskaber ikke maa virke uden Koncession, uden ligefrem Autorisation eller Anerkendelse, medens man derimod ikke stiller saadanne Krav for de udenlandske Selskabers Vedkommende. De skulde ganske vist have en Tilladelse, men som i Virkeligheden ikke skal være grundet paa en saadan Undersøgelse, som den, der foreskrives for de danske Selskaber. Jeg nævner det kun, fordi det dog er

ganske mærkeligt, at det har udviklet sig saaledes, at man er kommen til den Stilling at ville sige, at de udenlandske Selskaber frit kunne arbejde her, naar de blot opfylde en Del nærmest formelle Betingelser, der ere opstillede, medens de danske Selskaber ikke kunne opstaa uden at skulle have denne udtrykkelige Anerkendelse. Lovforslaget indeholder dog selvfølgelig ogsaa gode og gavnlige Regler med Hensyn til de udenlandske Selskaber. Der vil saaledes blive Adgang til at søge Selskaberne ved danske Domstole og efter dansk Lov; der skal finde aarlige Indberetninger Sted til Inspektøren, og det forbydes Selskaberne at reklamere med, at de have faaet den formelle Tilladelse, jeg før nævnedes. Derimod er der den store Forskel, jeg allerede har peget paa, at de danske Selskaber skulde have Anerkendelse, og de andre ikke. Nu kunde man spørge om, hvorvidt der ikke er Anledning til at gøre det Skridt, som blev udtrykkelig forlangt, da Bevægelsen opstod her, det nemlig, at man krævede, at de udenlandske Selskaber ikke blot skulde kunne modtage en Dom her af danske Domstole og have en Repræsentant her i Landet, men at man ogsaa skulde være sikker paa at faa, hvad Dommen tilkendte, at der ogsaa var noget her i Landet, hvori den kunde eksekveres, at der var Penge eller andet, der kunde bidrage til at opnaa dette. Det vilde ikke nytte synderligt, hvis man her fik en Dom over et nordamerikansk Selskab og saa skulde sende Dommen derover for at faa den eksekveret. Det vilde i ethvert Tilfælde være baade meget ubehageligt og ubejligt at skulle gøre det. Denne Omstændighed har et i Norge af en Kommission udarbejdet Forslag haft stærkt for Øje. Det hedder saaledes der, at de udenlandske Selskaber, som ville virke i Norge, skulde have til Stede og deponere et Beløb, som fuldstændig svarer til den fornødne Formue eller Præmiereserve, altsaa alt, hvad der behøves til Opfyldelse af deres Forpligtelser, og dernæst et Sikkerhedsfond og Halvdelen af det sidste Aars Præmieindtægt. Jeg antager, det er gjort, for at man kan have noget at begynde med, hvis det skulde blive nødvendigt at fortsætte Selskabets Administration. Det er dog ikke kommet saa vidt i Norge, at man har vedtaget et Forslag derom. Der har kun været Debat derom. Naar man her ikke har optaget noget lignende, formoder jeg, Grunden dertil har været den, at man ikke har villet give de udenlandske Selskaber som Konkurrenter her i Staden